

Folketingets Forsvarsudvalg
Christiansborg

Medlem af Folketinget Bjarne Laustsen (S) har den 30. april 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 95, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 95:

Kan ministeren i forlængelse af daværende udenrigsminister, Per Stig Møllers svar til Europaudvalget på L53 - spørgsmål 524 (folketingsåret 2007-08, 2. samling) om, at medlemslandene ikke behøver sende materielanskaffelser i udbud, hvis det vurderes at stride imod landets væsentlige sikkerhedsinteresser, forklare, hvorfor NATO- og EU lande som Frankrig, USA, Tyskland, Storbritannien, Spanien og Italien foretager stort set alle forsvarsmaterielle indkøb nationalt hos egne virksomheder, jf. vedhæftede tabel, og hvorfor Danmark ikke i samme grad sørger for, at materielanskaffelser sker nationalt hos danske leverandører?

Dato: 27. maj 2020

Enhed: PMK
Sagsnr.: 2020/003095
Dok.nr.: 87020
Bilag: Ingen

FORSVARSMINISTEREN
Holmens Kanal 9
1060 København K

Tlf.: +45 7281 0000
Fax: +45 7281 0300
E-mail: fmn@fmn.dk
www.fmn.dk

EAN: 5798000201200
CVR: 25 77 56 35

Svar:

Det er mit klare politiske ønske, at anskaffelse af forsvarets materiel gennemføres med størst mulig inddragelse af danske leverandører.

Vi har i Danmark nogle meget dygtige forsvarsvirksomheder, som understøtter det danske forsvar i opgaveløsningen nationalt og internationalt. Samtidig er det danske forsvar på mange områder for lille til – alene – at danne udgangspunkt for virksomhedernes investeringer i udvikling og produktionsanlæg.

Ifølge DI er ca. 80 pct. af dansk forsvarsindustri omsætning eksportrelateret, hvor hovedmarkederne er Nordamerika og Europa. Nogle af de danske forsvarsvirksomheder har eksport, der overstiger 95 pct. af deres samlede forretning. Det er derfor afgørende, at danske virksomheder har adgang til forsvarsindustrielle leverandørkæder på det internationale marked.

Dette er et hovedfokus for Danmarks nationale forsvarsindustrielle strategi og er bl.a. kommet til udtryk i etableringen af F-35 industripartnerskabet (Industripartnerskabet for forsvarsrelateret eksport til USA), den nationale handlingsplan til fremme af danske interesser i forhold til EU's Forsvarsfond samt løbende ift. krav om industrisamarbejde i forbindelse med forsvarets anskaffelser.

Mange større landes forsvarsindustrier er i højere grad karakteriseret ved flere større systemleverandører – dvs. virksomheder, der eksempelvis producerer fly eller kampvogne. Dette gør sig i mindre grad gældende i Danmark og andre, mindre EU-lande. Dansk forsvarsindustri leverer hovedsageligt avancerede komponenter, delsystemer samt slutmontage og service/vedligehold, som underleverancer til de udenlandske systemleverandører. Denne industristruktur udgør en vigtig del af baggrunden for dansk tilgang på området. Hvor de større lande i højere grad søger at varetage deres væsentlige sikkerhedsinteresser gennem nationale udbud eller direkte tildelinger til virksomheder, søger mindre lande typisk at varetage deres væsentlige sikkerhedsinteresser gennem krav om industrisamarbejde (modkøb). På den måde kan de mindre lande sikre opretholdelsen af vigtige forsvarsindustrielle kompetencer gennem nationale underleverandører og dermed fremme landenes forsyningssikkerhed. Desuden sikres en vigtig gensidig afhængighed med vores alliancepartnere via integrationen af virksomhedernes værdikæder.

Der vil dog også i Danmark være situationer, hvor eksempelvis nationale udbud eller direkte tildelinger til danske virksomheder vil være det mest hensigtsmæssige for varetagelsen af væsentlige nationale sikkerhedsinteresser.

Som det også blev anført i svaret til spørgsmål 524 ad L 53 af 8. april 2008 stillet af Morten Messerschmidt (DF) er det jf. artikel 346 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) op til de respektive medlemsstaters egen vurdering, om der foreligger "væsentlige sikkerhedsinteresser". EU-Domstolen vil i sidste instans kunne tage stilling til, om den pågældende medlemsstat har overtrådt den skønsmargin, der tilkommer medlemsstaterne.

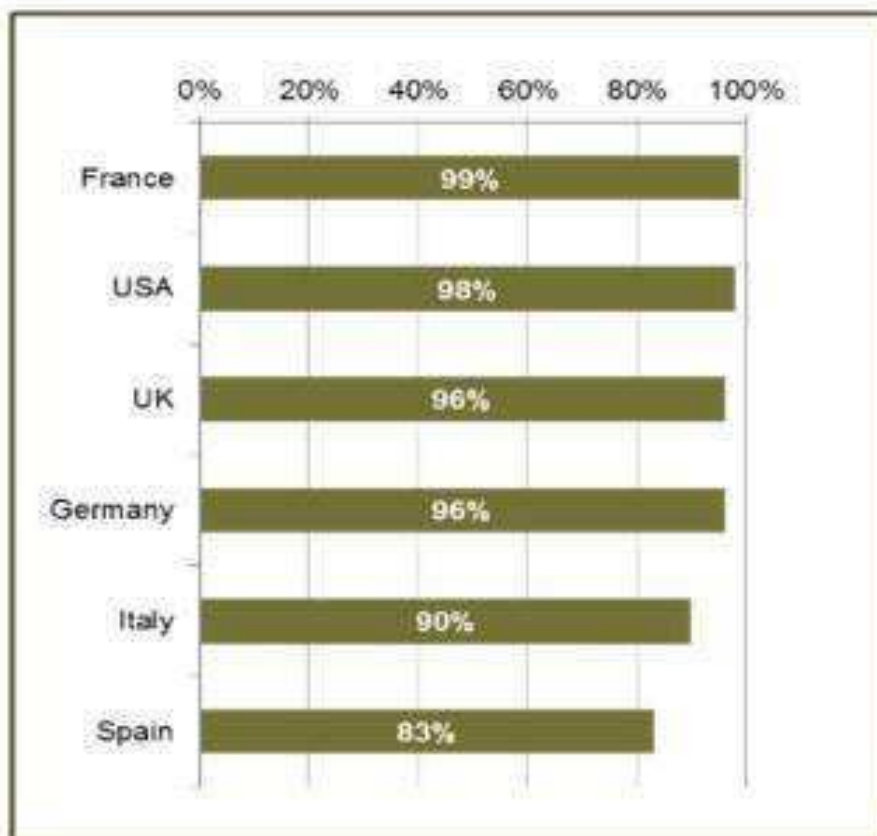
EU-Kommissionen har løbende fokus på at fremme et effektivt europæisk marked for forsvarsmateriel, herunder ensartede rammer og spilleregler ift. medlemslandenes varetagelse af væsentlige sikkerhedsinteresser. Dette har bl.a. været baggrund for vedtagelsen af forsvars- og sikkerhedsdirektivet (2009/81/EF).

Det bemærkes i den forbindelse, at EU-Kommissionen har rejst en åbningsskrivelse mod Danmark i relation til landenes anvendelse af undtagelsesbestemmelsen i artikel 346 på forsvarsområdet (Kommissionens åbningsskrivelse nr. 2017/2187). Jeg kan i den forbindelse henvisse til erhvervsministerens orientering af Folketinget om denne sag den 27. marts 2018.

Med venlig hilsen

Trine Bramsen

Forsvarsmateriel købes nationalt.

Source: SIPRI; Renaissance Strategic Advisors.

Folketingets Forsvarsudvalg
Christiansborg

Medlem af Folketinget Bjarne Laustsen (S) har den 30. april 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 96, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 96:

Hvorfor griber Danmark f.eks. ikke flere materielanskaffelser an, som Tyskland har gjort ved anskaffelse af flådefartøjet MKS 180, jf. artiklen "Bundesregierung stärkt Werftindustrie" på ndr.de den 12. februar 2020 og bragt i Fagpressebureauets abonnements e-mail den 13. februar 2020?

Svar:

Jeg har et politisk ønske om at sikre, at anskaffelse af forswarets materiel også kan understøtte danske leverandører.

Tyskland har i forbindelse med anskaffelsen af flådefartøjet Mehrzweckkampfschiff 180 (MKS 180) gennemført et EU-udbud, som i januar 2020 blev vundet af det nederlandske konsortium Damen Group, med store dele af arbejdet med tyske værfter som underleverandører. Tildelingen er efterfølgende indklaget for retten af virksomheden German Naval Yards Kiel (GNYK).

I artiklen 'Bundesregierung stärkt Werftindustrie' den 12. februar 2020 beskrives, at den tyske regering har fremlagt et strategipapir til styrkelse af sikkerheds- og forsvarsindustrien.

Papiret erstatter et tilsvarende strategipapir fra 2015 og fastlægger de nationale sikkerheds- og forsvarsindustrielle nøgleteknologier, som Tyskland ønsker at beskytte, herunder med hjemmel i artikel 346 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Med det nye strategipapir er listen over disse nøgleteknologier opdateret og der indgår nu skibsbyggeri til marinen (både overflade- og undervandsplatforme) på listen.

For så vidt angår varetagelse af væsentlige danske sikkerhedsinteresser ift. forsvarsindustrielle kompetencer, henvises til min besvarelse af FOU spørgsmål 95.

Dato: 27. maj 2020

Enhed: PMK
Sagsnr.: 2020/003095
Dok.nr.: 87023
Bilag: Ingen

FORSVARSMINISTEREN
Holmens Kanal 9
1060 København K

Tlf.: +45 7281 0000
Fax: +45 7281 0300
E-mail: fmn@fmn.dk
www.fmn.dk

EAN: 5798000201200
CVR: 25 77 56 35

Med venlig hilsen

Trine Bramsen

Folketingets Forsvarsudvalg
Christiansborg

Medlem af Folketinget Bjarne Laustsen (S) har den 30. april 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 98, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 98:

Kan ministeren forklare, hvad formålet var, da daværende forsvarsminister, Gitte Lillelund Bech få uger før folketingsvalget i 2011 ændrede på retningslinjerne, således forsvarets materielanskaffelser også skulle være omfattet af EU's udbudsregler? Kan ministeren desuden oplyse, hvad det har betydet for forsvarets materielanskaffelser m.h.t., om der indkøbes mere fra udlandet og mindre fra dansk forsvarsindustri?

Svar:

Europaparlamentet og Rådet udstedte den 13. juli 2009 Forsvars- og sikkerhedsdirektivet (Direktiv 2009/81/EF), der fastsætter regler for indgåelse af offentlige kontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet.

Direktivet pålagde medlemsstaterne at vedtage og offentliggøre de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet senest den 21. august 2011.

Direktivet blev implementeret i dansk ret gennem "Bekendtgørelse om ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet" (BEK nr. 892 af 17/08/2011), der trådte i kraft den 19. august 2011.

Det kan i sagens natur vanskeligt oplyses, hvorvidt forsvaret ville have købt mere fra dansk forsvarsindustri og mindre fra udlandet i den hypotetiske situation, at Forsvars- og sikkerhedsdirektivet ikke havde været implementeret i dansk lov.

Det er generelt mit indtryk, at danske forsvarsvirksomheder er innovative og konkurrencedygtige. Det gælder både som leverandører til det danske forsvar og i forhold til globale eksportmarkeder, jf. min besvarelse af FOU spørgsmål 95.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at forsvarsmateriel indkøbt i udlandet oftest også medfører ordrer til danske virksomheder, bl.a. som underleverandører eller som leverandører af vedligeholdelses- og supportydelser.

Dato: 27. maj 2020

Enhed: PMK
Sagsnr.: 2020/003095
Dok.nr.: 87041
Bilag: Ingen

FORSVARSMINISTEREN
Holmens Kanal 9
1060 København K

Tlf.: +45 7281 0000
Fax: +45 7281 0300
E-mail: fmn@fmn.dk
www.fmn.dk

EAN: 5798000201200
CVR: 25 77 56 35

Med venlig hilsen

Trine Bramsen